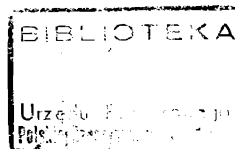

25 kwietnia 1931 r.

C106 53/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13207.

Kl. 10 a 22.

Chemiczny Instytut Badawczy
(Warszawa, Polska).

Sposób otrzymywania koksu z półkoksu i paku.

Zgłoszono 27 czerwca 1929 r.

Udzielono 6 marca 1931 r.

Znany jest sposób otrzymywania koksu z mieszanin węgla o różnej zdolności spiekania, jako też mieszanin węgla spiekającego się z dodatkiem półkoksu lub koksu jako materiału schudzającego, również z dodatkiem smoły węglowej, jako substancji powodującej podniesienie jakości koksu, zwłaszcza jego wytrzymałości mechanicznej.

Jeśli chodzi o węgiel niespiekający się, to wszystkie te metody zawodzą. Nawet dodatek smoły węglowej nie prowadzi do otrzymania koksu zdatnego do użytku.

Sposób niniejszy otrzymywania koksu z

węgla niespiekających się polega na ich uprzednim spółkoksowaniu, zmieszaniu otrzymanego półkoksu z pakiem, zbrykietowaniu mieszaniny w temperaturze 80—100°C. oraz na poddaniu tak otrzymanych brykietów dalszemu koksowaniu.

Wskutek sprasowania mieszaniny, rozwinęta powierzchnia półkoksu zostaje całkowicie zalepiona pakiem, tworząc ściśłą, jednorodną mieszaninę, która przy dalszym procesie koksowania daje kawałki koksu o dostatecznej wytrzymałości mechanicznej, odpowiedniej zdolności reakcyjnej, oraz mimo pozornie zbitej masy skoksowanego brykietu — znaczną porowatość.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania koksu z półkoksu i paku znamienny tem, że miał półkoksowy po zmieszaniu w odpowiedniej proporcji z pakiem poddaje się brykietowaniu w temperaturze nie przekraczającej 100°C, o-

trzymane zaś w ten sposób brykiety poddaje się koksowaniu w temperaturze zwykle stosowanej w piecach koksowych.

Chemiczny Instytut
Badawczy.